

Ο ΒΙΕΝΝΑΙΟΣ ΚΩΔΙΞ PHIL. 342

Ὁ ἐν τῇ καισικοβασίλικῃ βιβλιοθήκῃ τῆς Βιέννης κώδιξ Phil. 342 σχήματος μικροῦ θυγδόου, συνιστάμενος ἐκ φύλλων ἐν ὄλῳ 214 καὶ γεγραμμένος ἐπὶ περγαμινῆς τὸν ἐνδέκατον αἰῶνά, περιέχει περισπούδαστον συλλογὴν ἐπιστολῶν, ὧν πλεῖσται ὅσαι ἀνεκδότοι. Μελετήσας δ' αὐτὸν τὸν χειμῶνα τοῦ 1875, σκόπιμον θεωρῶ ν' ἀνακοινώσω δι' ὅσον ἔνεστι μακροτέρων τὰ περὶ αὐτοῦ¹ καὶ ἐκδώσω τὰς ἐν αὐτῷ ἀνεκδότους ἐπιστολάς, τοσοῦτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ περιγραφή αὐτοῦ παρὰ τῷ Nessel καὶ τῷ Lambecius εἶνε ὑπὲρ μέτρον σύντομος. Καὶ ἀντεγράφησαν μὲν προφανῶς αἱ ἐν τῷ κώδικι τούτῳ περιλαμβανόμεναι ἐπιστολαὶ χάριν ἀσκήσεως τῶν ἐπιστολογραφούντων ὡς πρότυπα ἐπιστολογραφίας, ἀλλ' εὐτυχῶς δὲν συνέβη ὅ τι συνήθως ἐν τοῖς τοιούτοις ἐπιστολαρίοις. Καὶ δὴ ἐν αὐτοῖς, ὡς γνώστόν, τὸ ὄνομα τῶν ἀποδεκτῶν παρασιωπᾶται, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ἀπαντῶντα κύρια ὀνόματα ἀντικαθίστανται διὰ τοῦ ο^δ = ὀδεῖνα, μεταβαλλομένων οὕτω τῶν ἐπιστολῶν εἰς ἀπλοῦς τύπους. Ἄλλ' ὁ βιβλιογράφος τοῦ Βιενναίου κώδικος διετήρησε τὰ τε ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς κύρια ὀνόματα καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ἀποδεκτῶν ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς, καὶ μόνον τῶν γραψάντων τὰς ἐπιστολάς τὰ ὀνόματα παρέλιπε πλὴν ἢ σπανίως. Ἄλλὰ δι' οὓς λόγους θὰ ἐκθέσω ἐν τέλει τῆς ἀνά χειρας περιγραφῆς οἱ πλεῖστοι τῶν γραψάντων τὰς ἐπιστολάς ἀνευρίσκονται καὶ ὡς ἐκ τούτου ἄξιος πολλοῦ λόγου εἶνε ὁ εἰρημένος κώδιξ.

Ὁ κώδιξ εἶνε ἀκέφαλος καὶ κολοβός. Εἶνε δὲ σήμερον τεταραγμένη ἢ τάξις τῶν φύλλων. Τὸ σημερινὸν φ. 1α ἄρχεται ἀπὸ τοῦ τέλους ἀκεφάλου ἐπιστολῆς, ἀρχομένου μὲν διὰ τῶν λέξεων «καὶ τὴν πρὸς σέ ἐγγύτητα ἀλλ' εἰς ἀπόδειξιν πλείονος ἀνδρείας», λήγοντος δὲ ἐν τῷ ἐνάτῳ στίχῳ ὡδε· «προσαχθέντα σοι παρ' ἡμῶν εὐποιίας», ἔπεται δ' ἐν τῷ αὐτῷ φύλλῳ βραχεῖα ἐπιστολὴ ἐπιγραφομένη «Τῷ ἀδελφῷ μαγίστρω». Ἐν δὲ φ. 1β ἄρχονται τύποι ἐπιστολῶν ὑπὸ

1. Τὰ ἐμὰ σημειώματα συνεπληρώθησαν ἐν ὀλίγοις κισὶ σημείοις ἐκ τῆς εἰς ἐρωτήματά μου τινα ἀπαντήσεως τοῦ μακαρίτου βιβλιοφύλακος τῆς Βιενναίας βιβλιοθήκης διδάκτορος Ἀλφρέδου Göldlin von Tiefenau ἐν ἐπιστολῇ τῆς 24 Μαρτίου (5 Ἀπριλίου) 1895.

τὴν γενικὴν ἐπιγραφὴν «Ἐπιστολαὶ ἐπίτομοι καὶ ἀναγκαῖα», ὡς πρώτη «Παρθενική». Ἔρχ. «Ζηλωτὴς αἰεὶ βέλτιστε γενοῦ τῶν ἐναρέτων ἀνδρῶν». Αἱ ἐπιστολαὶ αὐτὰ, ἐξαρονημένων αποραδικῶν τινῶν προσθηκῶν ἀντιστοιχοῦσι καθ' ὅλου πρὸς τοὺς Ἐπιστολιμαίους χαρακτῆρας τοῦ Ψευδολιβανίου. Ἐν τέλει δὲ τοῦ φ. 4α ἔχομεν τὴν ἐπιγραφὴν «Παρθενική». Τὰ τέσσαρα ταῦτα πρῶτα φύλλα μεταθέτῃ μετὰ τὸ φ. 124 β μετὰ τῶν δύο πρῶτων καὶ τῶν δύο τελευταίων φύλλων τοῦ νῦν ἑλλιποῦς, ἀλλὰ διὰ τῆς μεταθέσεως ταύτης συμπληροῦν τετραδίου ιζ', ὅπου τότε τὸ νῦν ἀκέφαλον τέλος τῆς ἐν ἀρχῇ ἐπιστολῆς τὸ ἀρχόμενον διὰ τῶν λέξεων «καὶ τὴν πρὸς σέ ἐγγύτητα» καὶ λήγον «παρ' ἡμῶν εὐποιίας» προσαρμόζεται ὡς συνέχεια τῆς ἐν τῷ κώδικι ὑπ' ἀρ. 10 ἐπιστολῆς τοῦ Θεοδώρου μητροπολίτου Κυζίκου, ἀκολουθεῖ δ' ἡ κατωτέρω ὑπ' ἀρ. 98. Ἔσσονται δ' εἶτα μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην τὸ ζείμενον τῆς ἐπιστολῆς ἣτις ἐν τέλει τοῦ φ. 4β ἐπιγράφεται «Παρθενική», καὶ οἱ ἐπιστολικοὶ τύποι οἱ φέροντες τὰς ἐπιγραφὰς «Ἀναθετική», «Μικτὴ ἐκ διαφόρων χαρακτῆρων», «Ἄλλη» κτλ. μέχρι τῆς ἐν φ. 135β ἐπιστολῆς «Ἰωάννη Πατριάρχῃ» τῆς πρώτης τῶν τοῦ Νικήτα μαγίστρου.

Τοιαύτης μεταθέσεως γινομένης, ὁ κώδιξ, ἀρχόμενος ἀπὸ τετραδίου β' διὰ τῆς ἀνεπιγράφου ἐπιστολῆς τῆς ἀρχομένης διὰ τῶν λέξεων «Χαλεπὰ τὰ γεγενημένα», μένει οὐχ ἦττον καὶ πάλιν ἀκέφαλος. Ἡ δὲ τάξις τῶν τετραδίων ἔχει οὕτω. Τὰ μὲν ὑπ' ἀρ. β'—κ' βαίνουν τακτικῶς καί, καθ' ἃ φαίνεται, ὀρθῶς. Ἔπονται δὲ συγκεχυμένα τὸ κα', ἐκ φύλλων ἑπτὰ, τὸ κβ', ἐκ φύλλων ὀκτώ, τὸ κγ', ἐκ φύλλων ἑπτὰ, τὸ κδ', ἐκ φύλλων ὀκτώ, τὸ κε', ἐκ φύλλων ὀκτώ, τὸ κς', ἐκ φύλλων ἑπτὰ ἀνευ τινὸς κενοῦ, τὸ κζ', ἐκ φύλλων ἑξ, τὸ φ. 202 (;), τὸ κη' ἐκ φύλλων ὀκτώ καὶ τὸ ἑλλιπὲς καὶ κολοβὸν ἐκ μόνων τεσσάρων φύλλων καθ' ἑτέραν τετραδίον.

Κατὰ τὴν τάξιν ταύτην ἀναγράφω ἐνταῦθα τὰ περιεχόμενα τοῦ κώδικος. Σημειωτέον δ' ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ τῶν ἐπιστολῶν ἦσαν γεγραμμένα διὰ χρυσοῦ, ὅστις ποὺ μὲν διατηρεῖται καλῶς, ποὺ δ' ἔχει ὠχριάσει.

1 (φ. 5α . Ἐπιστολὴ ἀνεπίγραφος. Ἔρχ. «Χαλεπὰ τὰ γεγενημένα». Εἶνε δὲ ἡ τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου (ἐκδ. Migne Patrologia graeca Τόμ. NB' ἀρ. 48'. Παιανίω).

2 (φ. 5β). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Τὰ κύματα ταῖς πέτραις» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἡζ΄ Ἀμπρούκλη).

3 (φ. 6β). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Μακρὸν ἐσίγησας χρόνον» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου ρπε΄ Πενταδία διακόνω).

4 (φ. 7α). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Οἶδας καὶ αὐτὸς (Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἡζ΄ Ὑπατίω πρεσβυτέρω).

5 (φ. 7α). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Οὕτως ἠλγήσαμεν (Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἡη΄ Χαλκιδία),

6 (φ. 7β). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Ἐμοὶ μὲν περισπούδαστον» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου ἡθ΄ Ἀσυγκριτία).

7 (φ. 8α). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Τοῦτο καὶ ἡμῖν» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου ρ΄ Μαρκελλίνω).

8 (φ. 8α). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Τί φῆς ; Πλείονά σοι» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου ρβ΄ Θεοδότω).

9 (φ. 9α). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Ἄκρω μὲν διώκισμαι (Ἰωάννου Χρυσοστόμου ργ΄ Ἀμπρούκλη).

10 (φ. 9β). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Εἰ καὶ πολὺν χρόνον» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου ρη΄ Οὐρβικίω).

11 (φ. 10β). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Τί τοῦτο ; Ὁ τοσαύτην περὶ ἡμῶν (Ἰωάννου Χρυσοστόμου ρι΄ Βάσσω ἐπισκόπω).

12 (φ. 11α). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Εἰ μὲν οἶόν τε ἦν ἐλθεῖν (Ἰωάννου Χρυσοστόμου ριβ΄ Θεοδώρῳ ἐπισκόπῳ).

13 (φ. 11β). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Πῶς διαλάμπει σαφῶς» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου σμ΄ Κάστῳ πρεσβυτέρῳ).

14 (φ. 12α). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Καὶ ἐν τούτῳ ἐθαύμασά σου (Ἰωάννου Χρυσοστόμου σμα΄ Κυριακῶ πρεσβυτέρῳ).

15 (φ. 12β). «Λέοντι Συλέου Νικόλαος πατριάρχης». Ἄρχ. Ἄ μὲν πρότερον ἐγράφη (Migne, Patrologia graeca Τόμ. ΡΙΑ΄ ἀρ. ρκθ΄ σ. 347).

16 (φ. 13β). «Νικήτα Ἀθηναίων». (Νικολάου Α΄ πατριάρχου αὐτόθι ἀριθ. ριγ΄ σ. 330). Ἄρχ. «Καὶ κυβερνήτης ἀριστος».

17 (φ. 14β). «Τῷ ἀμηρῷ Κρήτης». Ἄρχ. «Πᾶσα ἐπίγειος ἐξουσία (Νικολάου Α΄ πατριάρχου αὐτόθι ἀρ. α΄ σ. 28). Τὸ φ. 15β τελευτᾷ «ἀρετὴν ἀποβλε», τὸ δὲ φ. 16α ἀρχεται «ἄραις· ἢ εἰς» Κατὰ ταῦτα λείπουν τὰ παρὰ Migne σ. 29 B—32 C [ἀπο-

βλέ]ποντα — πατριαλίας πάσαις ὑποβαλοῦσιν», ἐκπεσόντων ἐκ τοῦ κώδικος φύλλον.

18 (φ. 18β). «Θεοκτίστῳ μητροπολίτῃ Κλαυδίουπόλεως». Ἄρχ. «Ὅση ἐστὶν εἰκὸς ἐγγίνεσθαι χαρᾶς» (Νικολάου Α' πατριάρχου αὐτόθι ἀρ. ριβ' σ. 327).

19 (φ. 19α). «Ἰγνατίῳ Κυζίκου». Ἄρχ. «Εἰ καὶ ὀψὲ καὶ μόλις» (Νικολάου Α' πατριάρχου αὐτόθι ἀρ. ρλ' σ. 350).

20 (φ. 19β). «Γρύφωνι μονάζοντι». Ἄρχ. «Μεγάλην παράκλησιν» (Νικολάου Α' πατριάρχου αὐτόθι ἀριθ. ρλα' σ. 351).

21 (φ. 20α). «Γρηγορίῳ Ἐφέσου καὶ Φωτίῳ Ἡρακλείας οὔσιν ἐν ἔξορίᾳ». Ἄρχ. «Ὅτε ἡμᾶς τὸ πικρὸν ἄλγημα» (Νικολάου Α' πατριάρχου αὐτόθι ἀρ. ρλβ' σ. 350).

22 (φ. 21α). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Κάλλιστα μὲν ὑμῖν». Ἐπιγράφεται μὲν τοῦ αὐτοῦ, ἀλλὰ δὲν εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν παρὰ τῷ Migne ἐπιστολῶν τοῦ πατριάρχου Νικολάου.

23 (φ. 25α). «Νικολάῳ μητροπολίτῃ». Ἄρχ. «Ὅσην μὲν εὐλάβειαν». Ἐπιστολὴ ἀγνώστου.

24 (φ. 32β). «Θεοδώρῳ χαρτοφύλακι». Ἄρχ. «Πονηρὰ μὲν εἰργάσαντο». Ἐπιστολὴ ἀγνώστου. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην παρασημειοῦται ὁ ἀραβικὸς ἀριθμὸς 10.

25 (φ. 34β). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Ἐμοὶ μὲν ἀνδρὶ», Ἐπιστολὴ ἀγνώστου.

26 (φ. 38β). «Τοῦ αὐτοῦ τῇ συνόδῳ». Ἄρχ. «Μήτε κατὰ τῆς τοῦ αὐτοκράτορος». Ἐπιστολὴ ἀγνώστου.

27 (φ. 40α). «Τοῦ αὐτοῦ Εἰς τὸν Αὐτοκράτορα». Ἄρχ. «Εἰ τοσοῦτον ἢ λοίδορος γλῶσσα». Ἐπιστολὴ ἀγνώστου.

28 (φ. 40β). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Ἀφασία μή τις». Ἐπιστολὴ ἀγνώστου.

29 (φ. 43α). «Τοῦ αὐτοῦ». Ἄρχ. «Οὐκ ἦν, ὡς οἶμαι». Ἐπιστολὴ ἀγνώστου.

30 (φ. 46β). «Τοῦ Πρωτονοταρίου». Ἄρχ. «Οἶδα σαφῶς ὡς ἐπιχειρῶν σε τῆς ἀθυμίας ἀπάγειν». Ἀγνώστον τίς ὁ γράψας πρωτονοτάριος.

31 (φ. 47β). «Τοῦ πρωτοασηκηρῆτις». Ἄρχ. «Τί δαί (ἐ) ἔμελλον νῦν». Ἀγνώστον τίς ὁ γράψας πρωτοασηκηρῆτις.

32 (φ. 48β). «**Βάρδα μοναχοῦ** Εἰς Βασίλειον μάγιστρον τὸν τοῦ κανικλείου». Ἄρχ. «Γύναιον ἠπόρημένον»

33 (φ. 49α). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Συνεχῶς ἐνοχλεῖν». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Βάρδα**.

34 (φ. 50α). «Εἰς τὸν γραμματικὸν Μιχαήλ». Ἄρχ. «Ἐκαρτέρον ἄν». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Βάρδα**.

35 (φ. 51α). «Τῷ κυρῷ Σεργίῳ». Ἄρχ. «Συνεχῶς μου καθάπτεται». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Βάρδα**.

36 (φ. 51α). «Παύλῳ ὑποδιακόνῳ». Ἄρχ. «Ὅσης ἡμῖν παρηγορίας». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Βάρδα**.

37 (φ. 51β). «Εἰς τὸν μυστικὸν Ἰωάννην τὸν Μαρμαράν». Ἄρχεται «Εἰ μὲν ἐπιρρηπῶς εἶχες». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Βάρδα**.

38 (φ. 52β). «**Θεοδώρου μητροπολίτου Κυζίκου** Κωνσταντίνῳ βασιλεῖ». Ἄρχ. «Ἐκ τῆς Κυζίκου».

39 (φ. 54α). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Πῶς σοι παραστήσω». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

40 (φ. 56α). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Νῦν οἶδα ὅτι οὐ πάνυ». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

41 (φ. 58α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Εἰ καὶ ἀπηνήνατό» Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**

42 (φ. 59β). «Τῷ βασιλεῖ». Ἄρχ. «Τῆς ἀχθοφόρου δουλείας». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

43 (φ. 60α). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Τὸ μὲν μέγεθος». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

44 (φ. 60β). «Τῷ Μαλεῖνῳ ὡς ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ρωμανοῦ» Ἄρχ. «Νῦν ἔγνω πάτερ». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

45 (φ. 63α) «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Ἐδει νῦν μᾶλλον». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

46 (φ. 63β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Οὔτε νόμους φιλίας». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**

47 (φ. 64α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Εἴμαρτό μοι». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

48 φ. 65α'. «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Οὐκ ἔδει καὶ σέ». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

49 (φ. 65β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Εἶ καὶ οἱ φίλοι μου». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

50 (φ. 66α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Ἦκουσα, ποθεινότητα». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

51 (φ. 67α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. Ἐάν ἤδη σοι. Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

52 (φ. 67β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Ξενοφῶν φησιν». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

53 (φ. 68α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Εἰ δὲ μὴ ἐξεγένετο». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

54 (φ. 68β). «**Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὸν βασιλέα**». Ἄρχ. «Εἰ καὶ πάντων». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

55 (φ. 99α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Εἶ σοι καθαρὸν νόσων». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

56 (φ. 69α). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Ἐπεὶ καὶ πρεσβεία φίλων». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

57 (φ. 69β). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Ἐάν μήτε τὸ σῶμα». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

58 (φ. 70α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Ἐμῖν μὲν αἱ πόλεις». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

59 (φ. 70β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Εἰ ἤδη ποτέ». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

60 (φ. 70β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Χαῖρέ μοι, ὦ φίλος». Πιθανῶς τοῦ αὐτοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

61 (φ. 71α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Ἡ πυρσαίνουσα μίλτος». Εἶνε ἡ μ' τῶν ἐπιστολῶν τοῦ **Φιλοστράτου** παρὰ Hercher Epistolographi Graeci σ. 479.

62 (φ. 71α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Οὐ ποιεῖ ἀγρός». Εἶνε ἡ β' τῶν ἐπιστολῶν τοῦ **Κράτητος** παρὰ Hercher ἐνθ' ἀν. σ. 210.

63 (φ. 71α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Διαπτύεις μου τὸν τρίβωνα». Εἶνε ἡ γ' τῶν ἐπιστολῶν τοῦ **Διογένους** παρὰ Hercher ἐνθ' ἀν. σ. 257.

64 (φ. 72α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Ἀπάγξασθε, ὅτι θερμούς». Εἶνε ἡ ζ' τῶν ἐπιστολῶν τοῦ **Κράτητος** παρὰ Hercher ἐνθ' ἀν. σ. 209.

65 (φ. 72α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Κροῖσος ἀπέβαλε». Εἶνε ἡ νς' τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἄπολλωνίου παρὰ Hercher ἐνθ' ἀν. σ. 120.

66 (φ. 72β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Εἰ μὲν διανοήθης». Εἶνε ἡ ρ' τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἄπολλωνίου παρὰ Hercher ἐνθ' ἀν. σ. 127.

67 (φ. 72β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Μελέτω ὑμῖν». Εἶνε ἡ γ' τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κράτητος παρὰ Hercher, ἐνθ' ἀν. σ. 208.

68 (φ. 72β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Οἶα πεπόνθαμεν». Πιθανῶς τοῦ Θεοδώρου Κυζίκου ἐν συνεχείᾳ τῆς ὑπ' ἀρ. 60, παρεμβιλλομένων μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀρ. 61—67 ἐπιστολῶν ἐκ τῶν προσγραφομένων εἰς ἀρχαίους ἐπιστολογράφους.

69 (φ. 73α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Ἀσπάζομαι τὸν φίλον». Πιθανῶς τοῦ Θεοδώρου Κυζίκου.

70 (φ. 74α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Ὦν ἔμελλον». Πιθανῶς τοῦ Θεοδώρου Κυζίκου.

71 (φ. 75α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Οἱ μὲν ἀγαθοί». Πιθανῶς τοῦ Θεοδώρου Κυζίκου.

72 (φ. 77α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἄρχ. «Ἐβουλόμην κύριέ μου». Πιθανῶς τοῦ Θεοδώρου Κυζίκου. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην παρασημειοῦται ὁ ἀραβικὸς ἀριθμὸς 35.

73 (φ. 77β). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Πολλή σοι χάρις ἀδελφέ». Πιθανῶς τοῦ Θεοδώρου Κυζίκου.

74 (φ. 78α). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Τὰ ἐξ ὀποῦ στύρακος». Πιθανῶς τοῦ Θεοδώρου Κυζίκου.

75 (φ. 79α). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Οἱ μὲν κηροὶ χρυσῶ». Πιθανῶς τοῦ Θεοδώρου Κυζίκου. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην παρασημειοῦται ὁ ἀραβικὸς ἀριθμὸς 38.

76 (φ. 79β). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Τὸν τῆς μετὰ ταῦτα σιγῆς». Πιθανῶς τοῦ Θεοδώρου Κυζίκου.

77 (φ. 80α). «Βασιλείῳ Χαλδίας». Ἄρχ. «Καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθείας». Εἶνε ἡ ρκη' τῶν ἐπιστολῶν Νικολάου Α' πατριάρχου παρὰ Migne Patrologia graeca Τόμ. ΡΙΑ' σ. 345.

78 (φ. 82α). «Λέοντι πρωτοσπαθαρίῳ καὶ κριτῇ Παφλαγονίας». Ἄρχ. «Οὐδὲν δῶρον ἠδύ». Εἶνε ἡ ρκζ' τῶν ἐπιστολῶν Νικολάου Α' πατριάρχου παρὰ Migne ἐνθ' ἀν. σ. 345.

79 (φ. 82α). «Ἰγνατίῳ μαγίστρῳ μονάσαντι ἐν τῷ Μεγάλῳ ἀγρῷ». Ἄρχ. «Καὶ νῦν καὶ πρότερον». Εἶνε ἡ ρκζ' τῶν ἐπιστολῶν **Νικολάου Α' πατριάρχου** παρὰ Migne ἐνθ' ἀν. σ. 344.

80 (φ. 83β). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Οὐκ ἀγνοοῦμεν ὅσα». Εἶνε ἡ ρκε' τῶν ἐπιστολῶν **Νικολάου Α' πατριάρχου** Ἀδήλῳ παρὰ «Migne» ἐνθ' ἀν. σ. 344.

81 (φ. 84β). «Κωνσταντίνῳ παρακοιμωμένῳ ἐπὶ ἀδελφῇ κοιμηθείσῃ». Ἄρχ. «Οἶδα τέκνον ἡμῶν». Εἶνε ἡ μζ' τῶν ἐπιστολῶν **Νικολάου πατριάρχου** παρὰ Migne ἐνθ' ἀν. σ. 236.

82 (φ. 87β). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «ἡ σωματικὴ διάστασις». Εἶνε ἡ ρλδ' τῶν ἐπιστολῶν **Νικολάου Α' πατριάρχου** Πέτρῳ Ἀλανίας παρὰ Migne ἐνθ' ἀν. σ. 353. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην παρασημειοῦται ὁ ἀραβικὸς ἀριθμὸς 45.

83 (φ. 88α). «Πέτρῳ ἀρχιεπισκόπῳ Ἀλανίας». Ἄρχ. «Τὰ μὲν ἄλλα τοῦ γράμματος». Εἶνε ἡ ρλγ' τῶν ἐπιστολῶν **Νικολάου Α' πατριάρχου** παρὰ Migne ἐνθ' ἀν. σ. 352.

84 (φ. 90β). «Μαλακίνῳ πατρικίῳ». Ἄρχ. «Οὐκ ἠλγήσαμεν ἐπὶ τοῖς ὄνειδισμοῖς». Εἶνε ἡ μ' τῶν ἐπιστολῶν **Νικολάου Α' πατριάρχου** Μαλακίνῳ Πατρικίῳ παρὰ Migne ἐνθ' ἀν. σ. 228.

85 (φ. 91α). «Τῷ μητροπολίτῃ Ἀντιοχείας». Ἄρχ. «Ὁδυνηρὰν ἀγγελίαν ἀκούσαντες». Εἶνε ἡ ριε' τῶν ἐπιστολῶν **Νικολάου Α' πατριάρχου**. Εὐθυμίῳ Ἀντιοχείας παρὰ Migne ἐνθ' ἀν. σ. 332. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην παρασημειοῦται ὁ ἀραβικὸς ἀριθμὸς 48.

86 (φ. 91β). «Τρύφωνι μονάζοντι». Ἄρχ. «Καὶ τὸ δῶρον γλυκύ». Εἶνε ἡ ρκ' τῶν ἐπιστολῶν **Νικολάου Α' πατριάρχου** παρὰ Migne ἐνθ' ἀν. σ. 337.

87 (φ. 91β). «Εὐγενίῳ κουβικουλαρίῳ». Ἄρχ. «Ἡτησας ἡμᾶς τιμιώτατε». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**. Εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην παρασημειοῦται ὁ ἀραβικὸς ἀριθμὸς 50.

88. (φ. 96α). «Νικηφόρῳ ξενοδόχῳ Πυλῶν». Ἄρχ. «Τὰ μὲν ὑμέτερα θεοῦ χάριτι». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

89 (φ. 101β). «Ἰωάννη κοιτωνίτῃ ἐκπεσόντι παραμυθητικῇ». Ἄρχ. «Πρὸς μὲν ἄλλον τινὰ τῶν ἀγεννεστέρων». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

90 (φ. 106α). «Ἀλλῃ». Ἄρχ. Πολλαῖς ἡμᾶς ὕβρεσι βάλλει». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

91 (φ. 107α). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Κατ' ἀγροὺς ἐξιόντι». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζέκου**.

92 (φ. 108α). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Ἐβουλόμην μὴ ρήμασιν». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζέκου**.

93 (φ. 110β). «Παύλω ἡγουμένῳ καὶ θείῳ». Ἄρχ. «Σὺ μὲν, ὦ μοκάριε πάτερ». Ἐγγραφή ὑπὸ **Νικῆτα Πικφλαγόνου**, οὗ θεῖος ἦτο ὁ ἡγούμενος Παῦλος. Πρβλ. De Boor Vita Euthymii σ. 58, 15.

94 (φ. 114α). «Ἀρέθα πρωτοθρόνῳ». Ἄρχ. «Οὐ φαλακροῦ κτεῖς». Εἶνε ἐπιστολή τοῦ **Νικῆτα Πικφλαγόνου** κατὰ τὰ γραφέντα μοι ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι Τόμ. Η' σ. 307 κ. ἐ. ὅπου καὶ ἐξέδωκα αὐτὴν ἐν σ. 301 κ. ἐ.

95 (φ. 118β). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Τί ὄτι οὕτω με ταχέως». Εἶνε μονωδία τοῦ Ῥωμανοῦ Β' ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς πρώτης συζύγου Βέρθας, ἣν ἐξέδωκα ἐν τῷ Bulletin de Correspondance hellénique Τόμ. Β' (1878) σ. 266—273.

96 (φ. 123β). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Χάρις τῷ φιλανθρώπῳ θεῷ». Εἶνε ἐπιστολή τοῦ **Θεοδώρου Κυζέκου**.

97 (φ. 124α) «Ἄλλη». Ἄρχ. «Καὶ πρὶν εἰς ὄψιν ἀλλήλων ἐλθεῖν». Τὸ τέλος, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶν λέξεων «καὶ τὴν πρὸς σὲ ἐγγύτητα» καὶ λήγον «παρ' ἡμῶν εὐποιίας» ἐν φ. 1α. Εἶνε ἐπιστολή τοῦ **Θεοδώρου Κυζέκου**; εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην παρασημειοῦται ὁ ἀραβικὸς ἀριθμὸς 60.

98 (φ. 1α). «Τῷ ἀδελφῷ μαγίστρω». Ἄρχ. «Τοὺς ἐκ βασιλικῆς σοι κελεύσεως». Ἐπιστολή ἀγνώστου.

99 (φ. 1β—4β καὶ 125α—135β). «Ἐπιστολαὶ ἐπίτομοι καὶ ἀναγκαῖαι». α' (φ. 1α). «Παραραιντική». Ἄρχ. «Ζηλωτὸς αἰί».—(φ. 4β). «Παραθαρόντική». Ἄρχ. (ἐν φ. 125α). «Ἄφοβος ἔστω τὸ παράπαν»—(φ. 125α). «Ἀναθειτική». Ἄρχ. «Δέδοκται μοι τόδε τὸ πρᾶγμα (φ...) «Μικτὴ ἐκ διαφόρων χαρακτήρων». Ἄρχ. «Οἶδα μὲν ὡς εὐσεβῶς»—(φ...) «Ἄλλη». Ἄρχ. «Σφόδρα καθ' ὑπερβολὴν λελύπηκας»,—(φ. 125β). «Ἐπαινετική». Ἄρχ. «Οἱ ἀρετὰς μετιέναι βουλόμενοι».—(φ. 126α). «Πρεσβευτική». Ἄρχ. «Εὐρηκότες τὴν καθαρὰν σοῦ συνείδησιν».—(φ. 126α). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Μόλις ποτὲ εὐπορήσαντες».—(φ. 126α). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Τὴν μνήμην τῆς ὑμετέρας ἀγάπης».—(φ. 126β). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Προσηγουμένως μὲν τὴν ἱερὰν σου ψυχὴν». Ἡ ἐπιστολή αὕτη φέρει ἐν τῇ ᾧα τὸν ἀριθμὸν λε' γεγραμμένον ὑπὸ τῆς πρώτης χειρὸς τῆς γραφάσης τὸν κώδικα. —(φ. 127α). Παραμυθητική. Ἄρχ. «Ἀκηκόαμεν περὶ τῆς συμβά-

σης σοι συμφορᾶς.—(φ. 128α). «Παραμυθητική». Ἔρχ. «Λίαν ἡμᾶς ἡ ἀποβίωσις.—(φ. 129α). «Ἄλλη». Ἔρχ. «Θνητοὶ καὶ ἀπὸ θνητῶν.—(φ....). «Πρὸς ἱερέα ἀσπαστική». Ἔρχ. «Τὴν σὴν θεοτίμητον.—(φ....)». «Ἀντεπισταλτική». Ἔρχ. «Τὰ γράμματα τῆς σῆς ἀγάπης.—(φ....). «Παροξυντική». Ἔρχ. «Ἐριδι χρώμενος.—(φ....)». «Παραμυθητική». Ἔρχ. «Τὰ σκυθρωπὰ κατὰ θείαν ἀπόρητον σοφίαν.—(φ....). «Υβριστική». Ἔρχ. «Υπουργός τις ὑπάρχων.—(φ....). «Ἀπαγγελτική». Ἔρχ. «Πολεμίων στρατός». —(φ....). «Σχετλιαστική». Ἔρχ. «Ὡ πόση συμβέβηκεν ἡμῖν». (φ....). «Πρεσβευτική». Ἔρχ. «Ὅσον ὕψος ἔλαχε». (φ....). «Ἐπαινετική». Ἔρχ. «Μεγαλόψυχον ὄντια σε, —(φ....)». «Ἐγκωμιαστική». Ἔρχ. «Ἐγκωμίων ὡς ἀληθῶς ἄξιος.—(φ....). «Διδασκαλική». Ἔρχ. «Μὴ τοῦτον οἶει τὸν κόσμον». —(φ....). «Ἐλεγκτική». Ἔρχ. «Ὁ λάθρα τι λόγον» —(φ....) «Διαβλητική». Ἔρχ. «Φυλάττου τὸν φαυλότατον δεῖνα» —(φ....). «Ἐπιτιμητική». Ἔρχ. «Μέχρι τίνος ταπεινέ». —(φ....). «Ἐρωτηματική». Ἔρχ. «Ἐντυχῶν τῷδε τῷ συγγράμματι».

Πρὸς. Hinck Die ἐπιστολιμαῖοι χαρακτῆρες des Pseudo-Libanius ἐν τοῖς τοῦ Jahrb Jahrbücher Τόμ. 99 (1869) σ. 537 κ. ἔ. Μία τῶν μάλιστα διαφερουσῶν ἐπιστολῶν εἶνε ἡ ἐν φύλλῳ 128α Παραμυθητική, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν παρὰ τῷ Ψευδολιβανίῳ καὶ ἐπιστολὴν τοῦ Πρόκλου (Hinck ἐνθ' ἄν.), ἣτις ἐν τῷ Βιενναίῳ κώδικι ἔχει ὧδε:

Λίαν ἡμᾶς ἡ ἀποβίωσις τοῦ μακαρίου ἐλύπησε καὶ πενθεῖν καὶ δακρῦειν ἐποίησε· τοιούτου γὰρ φίλου σπουδαίου καὶ παραινέτου ἔστερήμεθα. Δόξα οὖν καὶ αἴνεσις τῶν ἐν σοφίᾳ καὶ ἀκαταλήπτῳ προνοίᾳ τὰς διεξόδους τοῦ θανάτου κυβερνῶντι Θεῷ καὶ τὴν ψυχὴν ἐκάστου ἡνίκα συμφέρει παραλαμβάνοντι. Ἀσπασώμεθα δὴ θεοσεβέστατε καὶ ἀσμενισώμεθα τὴν περὶ ἡμᾶς τοῦ θεοῦ πρόνοιαν Κοινὸν γὰρ τοῦ θανάτου τὸ ποτήριον καὶ ἡ ὁδὸς ἀπαραίτητος, ἡ μόνη γέφυρα καὶ πάροδος οὐκ ἔχουσα· ἡ θεία μάχαιρα καὶ ὄψιν οὐ λαμβάνουσα. Οὐ γὰρ βασιλέα φοβεῖται, οὐχ ἱερέα τιμᾶ, οὐ πτωχὸν ἐλεεῖ, οὐ πλούσιον αἰδεῖται, οὐ νεότητος φείδεται, οὐ γῆρει συμπάσχει, ἀλλὰ πάντας ἐπινέμεται καὶ πᾶσιν ἐπίσης ἐπέρχεται καὶ τοῦτο κοινῆς παρηγορίας ἀκεσώδυνον πέφυκε φάρμακον. Φέρε τοιγαροῦν, φέρε γενναίως καὶ τῷ θεῷ εὐχαρίστει καὶ μὴ γίνου καθὰ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Οὐ γὰρ ἀπέθανεν ἐκεῖνος ὁ θεόφρων, ἀλλ' ἐκ τῆς μοχθηρᾶς

ζωῆς εἰς τὴν ἀνεκτοτέραν καὶ βελτίω μεταβέβηκεν ἐρωμένος καὶ πάσης τὸ λοιπὸν ἀνίας ἐλεύθερος. Πολυέτης διαφυλαχθείης, τῆς τῶν οὐρανῶν βασιλείας ἀξιούμενος.

100 (φ. 135β). «Ἰωάννη πατρικίῳ». Ἄρχ. «Παρεκύψαμεν εἰς τὸν λειμῶνά σου». Ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ κώδικος Miscellaneus 242 τῆς ἐν Ὁξωνίῳ Βοδληϊανῆς βιβλιοθήκης φ. 194α καὶ τοῦ Vaticanus graecus 906 φ. 91α εἶνε ἐπιστολὴ **Νικῆτα μαγίστρου**.

101 (φ. 136β). «Θεοφάνει πρωτοβεστιάριῳ». Ἄρχ. «Κροῖσος ὁ τῶν Λυδῶν ἡγεμῶν». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Vatic. φ. 91α.

102 (φ. 137β). «Τῷ μητροπολίτῃ Κυζίκου». Ἄρχ. «Τὰς αἰγείρους ἢ ποιήσεις». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Misc. Ὁξωνίου φ. 194β, Vatic. φ. 91β.

103 (φ. 139α). «Τῷ μητροπολίτῃ Νικαίας». Ἄρχ. «Ὁ δύσπατρις ποιητής». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Misc. Ὁξωνίου φ. 195α.

104 (φ. 139β). «Γρηγορίῳ ἀσηκρητίς». Ἄρχ. «Οἶδεν ὄρους καὶ θέρος». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Misc. Ὁξωνίου φ. 196β.

105 (φ. 140β). «Ἰωάννη πατρικίῳ καὶ μυστικῷ». Ἄρχ. «Τοὺς Δελφοὺς καὶ τὴν ἐν Δελφοῖς ἀκούεις κατάπληξιν. Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Misc. Ὁξωνίου φ. 197β.

106 (φ. 143α). «Ἰωάννη πατρικίῳ». Ἄρχ. «Ἐμέμψω φίλτατε τοῦ Ῥοδοφύλη τὰ γράμματα». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Misc. Ὁξωνίου φ. 198α.

107 (φ. 144β) «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Τὶ καὶ νεκροὺς ἐγείραν πειρᾶ». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Misc. Ὁξωνίου φ. 199α.

108 (φ. 145β). «Ἰωάννη πατρικίῳ τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Γῆρας καὶ τὰ τοῦ γήρωσ συμπτώματα». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Ὁξωνίου Misc. φ. 199β.

109 (φ. 146α). «Θεοφάνει πρωτοβεστιάριῳ». Ἄρχ. «Δύο πολιτευόμενος παρέτρεχον. Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Vatic. φ. 92α.

110 (φ. 146β). «Λέοντι». Ἄρχ. «Οὔτε τὸν εὐεργέτην ἐπαινῶ».

Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Vatic. φ. 92β («Λέοντι κοιαιάστωρι»).

111 (φ. 147α). «Κοσμᾶ μαγίστρω». Ἄρχ. «Ὁ Λαέριου παῖς». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Misc. Ὁξωνίου φ. 147α, Vatic. φ. 92β.

112 (φ. 147β). «Ἰωάννη πατρικίῳ καὶ μυστικῷ». Ἄρχ. «Ἐνετυχόν σου πάλιν τοῖς γράμμασιν». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Misc. Ὁξωνίου φ. 200β, Vatic. φ. 92β («Κωνσταντίνῳ πρωτασηκροῆτις τῷ Κόμβῳ»).

113 (φ. 148β). «Κωνσταντίνῳ τῷ Κόμβῳ». Ἄρχ. «Ὁ Ζεῦ τεράσπει». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Misc. Ὁξωνίου φ. 201α, Vatic. φ. 93α.

114 (φ. 149β). «Ἰωάννη πατρικίῳ». Ἄρχ. «Ἐσκωψας ἐς τὴν Ἑρμωτον». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**.

115 (φ. 151α). «Ἰωάννη τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Πάλιν ἤδη τὸ γλυκύ». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**.

116 (φ. 152β). «Κωνσταντίνῳ τῷ Κόμβῳ». Ἄρχ. «Ἡ μὲν ἡμέτερα τῶν λόγων ἀκμή». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**.

117 (φ. 154β). «Τῷ ἀρχιεπισκόπῳ Θεσσαλονίκης». Ἄρχ. «Ἐδεξάμην σου τὴν ἐπιστολήν». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**.

118 (φ. 156β). «Εἰς τὴν Δέσποιναν». Ἄρχ. «Οἱ πληροῦντες χρέα». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**.

119 (φ. 157α). «Γρηγορίῳ πατρικίῳ τῷ Ρωμαίῳ». Ἄρχ. «Θρηνεῖν σε δεῖ τὴν εἴσπραξιν». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**.

120 (φ. 159α). «Ἰωάννη πατρικίῳ καὶ μυστικῷ». Ἄρχ. «Πάριμεν ὧ φιλότης». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Vatic φ. 93β.

121 (φ. 159α). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Ἀφειλόμην αὐθις τῶν ἔμπροσθεν». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**. Πρβλ. Vatic. φ. 93β.

122 (φ. 159α). «Σεργίῳ». Ἄρχ. «Ἐπαιζον ὅτε πρὸς οἷς εἰκὸς ἦν παίζειν». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**.

123 (φ. 160β). «Στεφάνῳ». Ἄρχ. «Εὐκαίρως ἦκει σοι τιμώτατε». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**.

124 (φ. 161α). «Κωνσταντίνῳ τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ». Ἄρχ. «Οἱ παλαιοὶ διηγούμενοι». Τοῦ αὐτοῦ **Νικῆτα μαγίστρου**.

125 (163β). «Ἐπιστολαὶ Μητροπολίτου τοῦ Συνάδων».

Εἰς τὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας. Ἄρχ. «Εἶ σοι παραινέσεως εἶπω λόγον».

126 (φ. 164α). «Εἰς τὸν κανστρίσιον». Ἄρχ. Εἶδ' ὡς κατ' ἑμαυτοῦ. Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

127 (φ. 164β). «Τοῦ Νικομηθείας εἰς τὸν Συνάδων». Ἄρχ. «Καὶ ὁ λύχνος, εἰ μὴ τις αὐτόν».

128 (φ. 166α). «Ἀντέγραψεν ὁ **Συνάδων**». Ἄρχ. «Ἐγὼ σε, ὦ θαυμάσιε».

129 (φ. 167α). «Εἰς τὸν Ἐφέσου διὰ χρυσοβούλλου». Ἄρχ. «Μέγας ὁ πειρασμός». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων** (;) ὡς ἐξ ὀνόματος αὐτοκράτορός τινος (;)

130 (φ. 167β). «Εἰς τὸν πρωτονοτάριον». Ἄρχ. «Οἶον εἶπω ἔπος». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

131 (φ. 168α). «Εἰς τὸν κύριον Λέοντα τὸν εἰδικόν». Ἄρχ. «Καὶ συνήλγησα καὶ συνέκλαυσα». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

132 (φ. 169α). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Εἰ μὴ με πάσης αἰτίας ἀπολύσεις». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

133 (φ. 170α). «Μεθοδίῳ πατρικίῳ». Ἄρχ. «Οὐ τοῦτό με ἐλύπησε». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

134 (φ. 170α). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Σὺ μὲν ἀπαίρεις καὶ χαίρεις». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

135 (φ. 170β). «Εἰς τὸν κριτὴν». Ἄρχ. «Πολλὰ καταρῶμαι τοῖς τῆς Μετάξης». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

136 (φ. 170β). «Τῷ βασιλεῖ». Ἄρχ. «Ὅχληρός μὲν ἴσως δόξω τῇ βασιλείᾳ σου». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

137 (φ. 172α). «Εἰς τὸν γενικόν». Ἄρχ. «Ἐκραξα καὶ οὐκ ἤκουσας». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

138 (φ. 172β). «Ἄλλη». Ἄρχ. «Κακῶς ἐγὼ ὁ μάταιος ἐποίουν». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

139 (φ. 173α). «Εἰς τὸν κανστρίσιον». Ἄρχ. «Καὶ σὺ καλός τις ἦσθα». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

140 (φ. 173β). «Εἰς τὸν χαρτοφύλακα». Ἄρχ. «Οὐκ ἔγραφον οὕτω». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

141 (φ. 174α). «Τῷ αὐτῷ». Ἄρχ. «Ἡμεῖς οὐδέποτε σου ἐπελαθόμεθα». Τοῦ μητροπολίτου **Συνάδων**.

142 (φ. 174β). «Τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «Ἐγὼ τὴν εἰς τὸ Δορύλειον ὑποστροφὴν». Τοῦ **μητροπολίτου Συνάδων**.

143 (φ. 174β). «Ἄλλη». Ἀρχ. «Τὰ μὲν σὰ περὶ ἡμᾶς ἄμεμπτα». Τοῦ **μητροπολίτου Συνάδων**.

144 (φ. 175α). «Εἰς Νικήταν τὸν τοῦ Ἀθηνῶν ἀδελφόν». Ἀρχ. «Οὐκ ἔτι τὴν βασιλεύουσαν πόλιν». Τοῦ **μητροπολίτου Συνάδων**. Ἐξεδόθη ὑπ' ἐμοῦ.

145 (φ. 176α). «Τῷ αὐτῷ». Ἀρχ. «Εἶδον διὰ γραφῆς». Τοῦ **μητροπολίτου Συνάδων**.

146 (φ. 176β). «Ἄλλη». Ἀρχ. «Τῆς βασιλικῆς εὐνοίας». Τοῦ **μητροπολίτου Συνάδων**.

147 (φ. 180α). «Ἄλλη». Ἀρχ. «Ἄλλα μὲν. ἐξ οἰκείων ὁρηθεῖς ἠθῶν». Τοῦ **μητροπολίτου Συνάδων**.

148 (φ. 183α). «Ἐπιστολαὶ Ἀλκίφρονος ῥήτορος».

149 (φ. 200β). «Ἐκφρασις περὶ σπόγγου». Ἀρχ. «Ὁ σπόγγος μικρὸν ἔστι ζῶον».

150 (φ. 201α). «Περὶ δελφίνου». Ἀρχ. «Φιλάλληλον ὁ δελφίς».

151 (φ. 201β). «Περὶ κώνωπος». Ἀρχ. «Καὶ ὅδε βραχύς ἔστι καὶ πωλεῖται πολλοῖς. Μεγάλωφωνος τῆς ὑπερσόφου προνοίας καθίσταται κήρυξ ὁ κώνωψ. Ἐγὼ γ οὖν οὐκ ἔ.... Μετὰ ταῦτα ἐξέπεσεν ἐν φύλλον, τοῦ κζ' τετραδίου ἀποτελουμένου οὕτως ἐκ μόνων φύλων ἑπτὰ».

152 (φ. 202α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Ἴσως λάλος δόξω καὶ περιττός. Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζέκου**, τοῦ φύλλου ἀνήκοντος εἰς ἄλλο τετράδιον; Ἐν τέλει ὅλως ἀφανῆς ἢ ἐπιστολή, ἄτε διεξεσμένη».

153 (φ. 202β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Ἦδη τῆς Κυζέκου μελλων μεταχωρεῖν». Τοῦ **Θεοδώρου Κυζέκου**.

154 (φ. 203α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Σοὶ μὲν ὡς φιλοτέκνω πατρί». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζέκου**.

155 (φ. 203β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Ἐβουλόμην ὥσπερ ὑμῖν ἔστι τοῖς κυρίοις μου». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζέκου**.

156 (φ. 203β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Καὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς φιλίας μεμνημένος». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζέκου**.

157 (φ. 203β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». «Καὶ τὸ μικρὰ εὐεργετεῖν». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζέκου**.

158 (φ. 204β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Καὶ ἐπὶ ταῖς κατὰ τὸ ἀναγκαῖον». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

159 (φ. 205α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Ἀπέλαβον ὅπερ ἦτουν». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

160 (φ. 205α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Οἷα πεπόνθαμεν, προσφιλέστατε ἀδελφέ». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

161 (φ. 205β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Οὐκ ἐξεγένετό μοι συντάξασθαι σοι». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

162 (φ. 206α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Πολλὰ ἐπὶ πολλοῖς δυστυχῆσας ἐγώ». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

163 (φ. 207β). «**Εἰς τὸν βασιλέα**». Ἀρχ. «Καλὸν εἶναι κρίνων, ποθοῦμενε δέσποτα». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

164 (φ. 208β). «**Τὰ ἐκ τοῦ βασιλέως ἀντίγραφα**». Ἀρχ. «Ἐδεξάμην σου τὸν διὰ τοῦ γράμματος μακαρισμόν».

165 (φ. 208β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Οὐκ οἶδα τίνα χρὴ μεμψιῆναι, πάτερ πνευματικέ».

166 (φ. 209α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Εἰ καὶ ἡ φιλία πρόφρασις ἀρκοῦσα». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

167 (φ. 209β). «**Εἰς τὸν βασιλέα**». Ἀρχ. «Ὡσπερ οἱ διὰ χρόνου φίλον ἰδόντες». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

168 (φ. 210 β). «**Τοῦ αὐτοῦ τῷ βασιλεῖ**». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**, διεξεσμένη ὄλη.

169 (φ. 211α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Ἐδεξάμην σου, τὴν μόνην ταύτην». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

170 (φ. 211β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Ἄττικὰ μὲν σου τῆς γλώσσης τὰ ῥήματα». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

171 (φ. 212α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Λίαν μου διαχέας καὶ μεταβαλὼν». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

172 (φ. 212β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Εἰ καὶ σοὶ τῶν δι' εὐχῆς ὑπῆρχεν». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

173 (φ. 213α). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Οἶον ἦν ἄρα τὸ τῆς σοφίας ἀγαθόν». Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

174 (φ. 213β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. Π. καιροῦ τὴν σὴν σοφωτάτην. Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζίκου**.

175 (φ. 214β). «**Τοῦ αὐτοῦ**». Ἀρχ. «Ζηλότυπόν με πεποιή-

κας, ἀδελφέ. Πιθανῶς τοῦ **Θεοδώρου Κυζέκου**, Μένει κολοβὴ ἐν ταῖς λέξεσιν «ἀλλ' ὅμως ἐγένετο».

Ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ φ. 214α ἀναγινώσκονται τάδε : « Ἠγοράσθη ἀπὸ τοῦ πατριάρχου κυρίου Συμεῶν ». Ἐντεῦθεν ἀποδεικνύεται, ὅτι ὁ κώδιξ, ἐν οὗ τῷ τελευταίῳ φύλλῳ ἐγράφησαν ταῦτα, ἦτο κολοβὸς ἤδη τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα καθ' ὃν ἐπατριάρχευσεν ὁ Συμεὼν (1472—75 καὶ 1476—82).

Ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἀναλύσεως γίνεται δῆλον ὅτι ἐν τῷ Βιενναίῳ κώδικι περιέχονται πλὴν τῶν τύπων τῶν ἐπιγραφομένων Ἐπιστολαὶ ἐπίτομοι καὶ ἀναγκαῖαι (ἀρ. 99) καὶ τῶν ἐκ φυσιολόγου τινὸς ἐκφράσεων περὶ σπόγγου, δελφίνου, καὶ κώνωπος (ἀρ. 149—151), ἐπιστολαὶ τῶν ἐξῆς συγγραφέων.

Ἀγνώστων ὀκτῶ (ἀρ. 23—29 98).

Ἀλκίφρονος (ἀρ. 148).

Ἀπολλωνίου δύο (ἀρ. 65, 66).

Αὐτοκρατόρων ἀδῆλων τρεῖς (129, 164, 165).

Βάροδα μοναχοῦ ἕξ (ἀρ. 32—37).

Διογένους μία (ἀρ. 63).

Θεοδώρου Κυζέκου ἐξήκοντα καὶ τέσσαρες (ἀρ. 38—60, 68—76, 87—92, 96, 97, 152—163, 166—175),

Κράτητος τρεῖς (ἀρ. 62, 64, 67).

Νικήτα μαγίστρου εἰκοσιπέντε (ἀρ. 100—124).

Νικήτα Παφλαγόνου δύο ἀρ. 93, 94).

Νικολάου Α' Πατριάρχου δεκαοκτῶ (ἀρ. 15—22, 77—86).

Νικομηδείας μητροπολίτου ἀδῆλου μία (ἀρ. 127).

Πρόκλου μία (ἀρ. 99).

Πρωτασηκροῦ ἀδῆλου μία (ἀρ. 31).

Πρωτονοταρίου ἀδῆλου μία (ἀρ. 30).

Ρωμανοῦ Β' αὐτοκράτορος μία (ἀρ. 95).

Συνάδων μητροπολίτου ἀδῆλου εἰκοσιμία (ἀρ. 125, 126, 128, 130—147).

Φιλοστράτου μία (ἀρ. 61).

Χρυσοστόμου Ἰωάννου δεκατέσσαρες (ἀρ. 1—14)

Τῶν ἐπιστολῶν τούτων ἐκδεδομέναί μὲν εἶνε αἱ τοῦ Ἀλκίφρονος, τοῦ Ἀπολλωνίου, τοῦ Διογένους, τοῦ Κράτητος, ἢ ἑτέρα τῶν τοῦ Νικήτα Παφλαγόνου, ἢ τοῦ Πρόκλου, ἢ τοῦ αὐτοκράτορος

Ρωμανοῦ, μία τῶν τοῦ μητροπολίτου Συνάδων, ἢ τοῦ Φιλοστράτου, τοῦ Νικολάου καὶ αἱ τοῦ Χρυσοστόμου, πῆσαι δὲ αἱ λοιπαὶ εἶνε ἀνεκδοτοὶ. Καὶ στεροῦνται μὲν αἱ πλείσται αὐτῶν τῶν ὀνομάτων τῶν γραψάντων, ἀλλ' εἴτ' ἐκ τῆς θέσεως αὐτῶν ἐν τῷ κώδικι μετ' ἄλλας μνημονεύσας τοῦ ἐπιστείλαντος, εἰ καὶ ἐνίοτε μετὰ διακοπῆς ἔνεκα παρεμβολῆς ἐπιστολῶν ἄλλων, εἴτ' ἐξ' ἄλλων συσχετισμῶν καὶ συνδυασμῶν ἀποκαλύπτονται οἱ γράψαντες, ἐνίοτε μὲν μετὰ πιθανότητος, ἄλλοτε δὲ μετὰ βεβαιότητος. Οὕτω τοῦ μὲν Νικήτα μαγίστρου αἱ ἐν τούτῳ τῷ κώδικι ἀνόνημοι ἀναγνωρίζονται ὡς ὑπ' αὐτοῦ γραφεῖσαι ἐκ τοῦ Ὁξωνιακοῦ Miscellaneus 242 καὶ τοῦ Βατικανικοῦ 306 κατὰ τὰνωτέρω σημειωθέντα. Εἰς δὲ τὸν Θεόδωρον Κυζίκου δυνάμεθα μετὰ πολλῆς τῆς πιθανότητος νὰ προσγράψωμεν ὅσας προσεγράψαμεν εἰς αὐτόν, καίπερ μὴ φερούσας τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διὰ τε τὴν θέσιν ἣν κατέχουσιν ἐν τῷ κώδικι καὶ τὴν ὁμοιότητα τοῦ ὕφους. Προσεπέρχεται δὲ καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἐξ τῶν ἐπιστολῶν τούτων, αἱ ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 72, 75, 82, 85, 87 καὶ 97, φέρουσι παρασημειωμένους τοὺς ἀραβικοὺς ἀριθμοὺς 35, 38, 45, 48, 50 καὶ 60, οἵτινες ἀποδεικνύονται ὄντες αὐξοντες ἀριθμοὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Θεοδώρου Κυζίκου, γεγραμμένοι ὑπὸ ἀρχαιοτέρου μελετητοῦ, ἀφορηθέντος ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 38 ἐν φ. 52β ἐπιστολῆς, τῆς φερούσης πράγματι τὴν ἐπιγραφὴν **Θεοδώρου μητροπολίτου Κυζίκου**, συμπεριλαμβόντος δὲ κακῶς εἰς τὰς ἐπιστολάς αὐτοῦ καὶ τὰς ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 61-67 τοῦ Φιλοστράτου, Κράτητος, Διογένους καὶ Ἀπολλωνίου. Τοῦτ' αὐτὸ ἔπραξεν ὁ αὐτὸς ἀρχαιότερος μελετητῆς τοῦ κώδικος, ἀριθμήσας διὰ τοῦ 10 τὴν ἐν φ. 32β ἐπιστολὴν «Θεοδώρῳ χαρτοφύλακι», ἣτις εἶνε δεκάτη, ἀναδρομικῶς οὔσης πρώτης τῆς ἐν φ. 12α τοῦ Νικολάου Α' «Λέοντι Σιλέου», ἣτις φέρει ρητῶς τὸ ὄνομα τοῦ πατριάρχου. Ἐντεῦθεν οὐκ' ἀπιθάνως θὰ ἐδυνάμεθα νὰ τάξωμεν εἰς τὰς ἐπιστολάς αὐτοῦ καὶ τὰς ἀνωτέρω ὑπ' ἀρ. 22-29, καίπερ μὴ περιλαμβανομένας εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ Migne.

Μεταξὺ τῶν κατὰ τὰνωτέρω ἀνεκδότων ἐπιστολῶν ὑπάρχουσι καὶ αἱ στερούμεναι τοῦ ὀνόματος τοῦ εἰς ὃν ἀπευθύνονται, ἐκ δὲ τῶν πλείστων δὲν ἐξάγονται ὠρισμένα ἱστορικὰ γεγονότα. Ἀλλ' εἶνε οὐχ' ἥττον ἐνδιαφέρουσαι ἄλλαι μὲν ὑπὸ γλωσσικὴν ἔποψιν, ἄλλαι δὲ ἄλλως καθ' ἑαυτὰς τε καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν συνδυασμῶι πρὸς ἀλλήλας

καὶ ἄλλας ἄλλων, ἐν αἷς καὶ αἰ τοῦ πρωτοθρόνου Καισαρείας Ἀρέθια, αἰ περιλαμβανόμενα ἐν τῷ κώδικι 441 (Βλαδιμήρου) τῆς ἐν Μόσχᾳ Συνοδικῆς βιβλιοθήκης ($\frac{315}{\alpha \epsilon \iota}$). Κατὰ ταῦτ' ἀποδεικνύονται ὡς οὐ μικρὸν δυνάμενα νὰ συντελέσωσιν ὅπωςδήποτε εἰς διαφώτισιν προσώπων καὶ πραγμάτων τοῦ δεκάτου αἰῶνος, καὶ διὰ τοῦτο θεωρῶ σκόπιμον νὰ ἐκδώσω αὐτὰς ὅλας, τοῦθ' ὅπερ θέλομεν πράξει λίαν προσεχῶς ἐν τῷ Νέῳ Ἑλληνομνήμονι.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΝΙΚΗΤΑ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ

α.

Νικήτα μαγίστρου Ἰωάννη πατρικίῳ

Παρεκύψαμεν εἰς τὸν λειμῶνά σου τῆς γραφῆς, ἐδρεψάμεϊθι τῶν ἀνθέων τὰ κάλλιστα, τῆς εὐωδίας μετέσχομεν καὶ τερπνότητος, οὐ ῥόδον λαβόντες ὅπερ ἐρυθρῷ Κύπρις ἔβαψεν αἷματι οὐδὲ λωτὸν ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἢδ' ὑάκινθον, οὐ νάρκισσον τὸν διὰ τὸ κάλλος εἰς ὅπερ νῦν ὄραται μεταγενόμενον, ἀλλὰ χάρισιν ὡς ἀνθεσι τὸν λόγον μυρίζοντα καὶ οἰάπερ τοῖς ἐκείνων χρώμασιν, ἐστεμμένον μεγέθει καὶ ἀξιώματι. Περιήχησαν τάχα καὶ τὰ ὄτα λυρίζοντα οὐ

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 13ᾱβ-13ᾱα τοῦ κώδικος Βιέννης I hit. gr. 342, αἰῶνος ια' (B ἐν φ. 177α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Baroc. 131, αἰῶνος ιδ' (α), ἐν φ. 194 α τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242, αἰῶνος ις' (A), ἔξ οὗ εὔρηται ἐκδεδομένη ὅλη ἀνεπαρκῶς ἐπὶ τοῦ Coxe Catalogi codicum manuscriptorum Bibliothecae Bodleianaе pars prima σ. 794-5.

Ἐπιγραφὴ Νικήτα—πατρικίῳ B : Ἰωάννη πατρικίῳ

A : λείπει α

1. εἰς Βα : δὲ εἰς A λειμῶνά B : λειμῶνα α A
2. μετέσχομεν ΒΑ : μέσχομεν τοῦ ἀνωθεν τε γραιρέντος χειρὶ νεωτέρῳ α
3. λωτὸν ΒΑ : λωτὸν ἐκ τοῦ λωτόν α
4. ἐρσήεντα Αα : ἐρσήεντα Β. ἰδὲ κρόκον ἢδ' ὑάκινθον α. Πρβλ. Ὀμήρου Ἰλ. Ε 348 : ἰδε κρόκον ἢδ' ὑάκινθον Β : οὐδὲ κρόκον ἢδ' ὑάκινθον Α οὐ νάρκισσον. α : οὐ νάρκισσον Β : οὐδὲν νάρκισσον Β 4—5. τὸν διὰ τὸ—μεταγενόμενον Β : λείπει αΑ 6-7. καὶ οἰάπερ—λυρίζοντα Β : λείπουσιν Αα

κύκνος ἐκεῖνος ὁ μουσικὸς ὡςπερ αἰσθανόμενος εἰς Δελφοὺς ἐλθόντα
τὸν Πύθιον, οὐ χελιδῶν ἢ λάλος καὶ Τηρέως κατήγορος, οὐκ' ἀηδῶν
τὸν παῖδα ζητοῦσα, οὐ κίττα μιμηλή τε καὶ κόσσυφος, οὐ τέτιξ ὁ
λυρικὸς τὴν μακάδα θαλφθεῖς καὶ μεσημβρινὸν γενόμενος ᾠδικῶ-
5 τερος, οὐκ' ἄλλος τις τῶν τοὺς λειμῶνας περρηχούντων ὀρνίθων καὶ
κηλούντων ὡςπερ πρὸς ἔρωτας, ἀλλὰ Μουσῶν χορὸς καὶ τέχνη ρυθ-
μοῖς καὶ συνθήκαις καὶ σχήμασι τὸ ἀνθηρὸν ὑπογράφουσα καὶ
Παιανιέως ἀκμὴν γλώττης μιμουμένη καὶ δύναμιν. Καὶ τί δεῖ
λέγειν; Εἰ μὴ πόθος φωρᾶ με πρὸς χάριν ὀρῶν, τάχα ἂν εἰρηκῶς
10 εἶην τῆς αὐτῆς ἐκείνης δεῖσθαι ταῦτα γλώττης πρὸς ἔπαινον· ἀλλὰ
τις γλωττοπέδη καθάπερ ἔχει εἰργμένον, οὐδὲ πρὸς ἔργα παρορησιάζη
καὶ πανηγύρεις καὶ τρόπαια. Ἐγὼ μὲν οὖν εὐλαβοῦμαι καὶ γράφειν
πρὸς ταῦτα καὶ κατοκνῶ δῆπουθεν ἐπιστέλλειν καταπλαγεῖς. Ἄλλ'
ἐπεὶ τὰ καθ' ἡμᾶς οὕτω διέθηκε τὸ δαιμόνιον καὶ ἀλλήλων ἐμάκου-
15 νεν οὐχ ὅπως μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλ' οὕτω πολιτευομένους οἷα εἰκὸς
τοὺς τῆς ἡμετέρας θρησκείας ἔχρην, δεῖν ᾠηθῆν καὶ τοῖς γράμμα-
σιν ἠδέως προσομιλεῖν καὶ καταπολαύειν σου τῆς γλυκύτητος.
Ἔρωσο.

1. ὡςπερ B : λείπει αΑ. 1—2 αἰσθιομενος-πύθιον B. 2. οὐ Βα: ου Α. τηρέως B: τυρέως α : τηρέα Α 4. μεσημβρι-
νὸν Βα: μεσήμβρινον Α 5. ἀλλὸ Βα Α τίς ΒΑ. τί α 6. κηλούντων
- ἔρωτας Β : λείπουσιν αΑ 7 καὶ σχήμασι ΒΑ : λείπουσιν α.
9. φωρᾶ με Β : φωρᾶ με ἐκ τοῦ σῶρᾶ με α : φορᾶμε Α
ὀρᾶν Βα : ὀρᾶν Α 10. τῆς Βα : λείπει Α 10—12. ταῦτα—εὐλα-
βοῦμαι Β : λείπουσιν αΑ 11. ἔχεις εἰργμένον Β 13. κατοκνῶ αΑ:
κατόκνῶ Β κατεκπλαγεῖς Α : καταπλαγεῖς Βα 15. οὐχ Α :
οὐχ' α. μήδέν Βα : μὴ δέν Α. ἀλλ' ὅπως ΒαΑ εἰκὸς τοὺς ΒΑ: ἐκτὸς α
16. θρησκείας Βα : θρησκίας Α καὶ Β : καὶ αΑ. γράμμασιν ΒΑ:
γράμμασιν α. 17. καταπολαύειν Βα : καταπολάβειν Α σου αΑ : σου
προστεθειμένον νεωτέρῳ χειρὶ Β. 18 Ἔρωσο α : λείπει ΒΑ.

6.

Θεοφάνει πρωτοβεστικρίῳ.

Κροῖσος ὁ τῶν Λυδῶν ἡγεμὼν τὰλλα μὲν ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ
 συνετὸς εὐκαὶ δὴ καὶ φιλοξενία δεινός· ἀνὴρ δὲ τις Φοῖβ, Ἄδρα-
 στος, οὐκ ἄμα καλούμενος, ἀδελφὸν κτείνας τὸν σφῶν, παρέβαλεν εἰς
 αὐτὸν, χοήζων μὲν καιθαροῦ, χοήζων δ' εὐεργεσίας. Ἐδέξατο τὸν
 5 ἰκέτην ὁ Κροῖσος, ἐκάθηρε, θεραπείας ἠξίωσεν οὐ μικρᾶς, καὶ δὴ
 καὶ τὸν παῖδα, περιδέξιον βλέπων τὸν ἄνδρα, παιδαγωγεῖν καὶ γυ-
 ννάζειν ἐκέλευσε. Σὺς οὖν ἀπηγγέλλετο λυμαινόμενος τὰ Μυσῶν. Ἐξή-
 εσαν ἐπὶ τὴν ἰήσαν. Ἰζόντισεν Ἄδραστος κατὰ τοῦ σφός. Παρι-
 ληφθεὶς μέσος καὶ ἐδέχετο τὴν πληγὴν, καὶ νεκρὸν τῷ χρόνῳ πολ-
 10 λῷ λυμβανόμενον ὁ Κροῖσος ἐλάμβανε. Τί οὖν ἔδει νῆ Δί' Ἄδρα-
 στον τότε ποιεῖν; Ἰπτει κατὰ γῆς ἑαυτὸν, λιτανεῖει τὸν Κροῖσον,
 ἀποκτεῖναι κελεύει, δυσὶν ἤδη φόνοις ἐξ ἀτυχίας χοανθεῖς. Ἄλλ'
 οὐχ' ὁ Κροῖσος ἐπείθετο, ἀλλ' ἑαυτοῦ τὸν ἄνδρα βλέπων κατήγορον
 ἑαυτὸν κελεύοντα σφάττειν, ὄκτειρε τὸν ἐξαγγέλλοντα, ὄκτειρεν ὡς
 15 ὀλισθήσαντα, καὶ φιδέγγεται πρὸς αὐτὸν ἄνθρωπε, σὺ μοι τούτων
 αἴτιος οὐ, ἀλλὰ θεῶν πού τις, ὅς μοι προεσήμανεν ἐν τῷ ὄνειρῳ.
 Τάυτ' οὖν καὶ ἡμεῖς, ὅι θεία φωνὴ καὶ ὄντως πρόπουσα παρίστασθαι
 βασιλεῖ καὶ τὰ τῆς αὐτοῦ φωνῆς ὑποτίθεσθαι λυσitelῆ. Τὰ σφάλματα
 διηγορεύσαμεν, τὰς κακίας ἐξείπομεν· τί λοιπὸν πλέον ὀφείλομεν;
 20 Λάλησον καὶ αὐτὸς εἰς τὰ ὄτα τῆς συμπαιθοῦς δεσποτείας τὰ τῆς
 Γραφῆς ἀντὶ ἡμῶν «εἶπα ἐραγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου
 τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀρῆξας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου» καὶ τὸ
 «Λέγε σὺ πρῶτος τὰς ἡμαρτίας σου, ἵνα δικαιωθῆς». Προσυπόμνη-
 σον, εἶπον, ἀντὶ ἡμῶν «Ἐπίστρεψον, Κύριε, καὶ παρακλήθητε ἐπὶ
 25 τῷ δούλῳ σου καὶ ἔμπλησον ἡμᾶς ἐν προΐα ἐλέους σου», ἵνα τὴν
 ἀντιμισθίαν ἡμῶν λάβῃς παρὰ τοῦ καὶ μικρᾶς κύλικος εἰδότος ἀντα-
 μείβεσθαι.

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 136β-137β τοῦ κώδικος Βιέννης Phil. 342.
 3. σφῶν παρέβαλεν 10. νηδι διωρθωμένον χειρὶ νεωτέρῳ
 εἰς νηδί' 12. ἀποτυχίας 14 ἐξαγγέλοντα 16 νοῦ 19.
 διηγοράσαμεν.

γ'.

Τῷ μητροπολίτῃ Κυζίκου.

Τὰς αἰγείρους ἢ ποιήσεις ἢ μᾶλλον ὁ μῦθος· κοσμεῖ γὰρ καὶ μῦθος τὴν ποίησιν τὸν ἀδελφὸν θρηνοῦσας φησὶν ἀποστάζειν ἀντὶ δακρύων τὸν ἤλεκτρον. Καὶ τὸ αἴτιον, ὅτι τῆς προσηκούσης πορείας παρατραπείς οἷά τις ἠνίοχος ἀφυῆς ἐς τὸν Ἰριδανὸν ἐξέπεσε ποταμόν. Καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως τὰς ἀκοὰς κηλοῦντες τῶν πρὸς αὐτοὺς κληνότεων οἱ ποιηταὶ πρὸς ἡδονὴν μόνον ῥαψωδοῦσι τὰ πλάσματα. Εἶδὲ τίνα τῶν ἐξ Ἡριδανοῦ καὶ τῆς κελτικῆς ἤλεκτρον πέρι καὶ τῶν αἰγείρων ἐκείνων ἔροιο πολυπραγμονῶν καὶ τῆς λεπτῆς εἰς τὰ κατὰ μέρος τοῦ τοιούτου διαπλάσεως μύθου, καταπλαγείη ἂν τὰ ῥημάτια φαέθοντα καὶ αἰγείρους ἀκούων καὶ ἤλεκτρον ἐκ δακρύων γινόμενον καὶ ὅσα ἄλλα τὰ τοιαῦτα εἰρωνεύεται λόγια ἃ μῆτε γέγονε μῆτε φαίνεται πικρὰ αὐτοῖς.

Τοιοῦτόν τι καὶ ἡμεῖς τὸ γράμμα τῆς ὑμῶν ἀνογνόντες ἐπεπόνθειμεν μακαριότητος, ἡσυχίας παλαιᾶς ἐραστὰς ἡμᾶς ἀποφαῖνον καὶ τῆς ἰδιαζούσης ταύτης καὶ μοναχικῆς βιοτῆς, ἃ μῆτε ἡσκηται μῆτε περιλοσόφηται παρ' ἡμῶν. Καὶ σὺ μὲν, ὦ τῆς ἄνω καὶ ἀγγελικῆς λειτουργίας ἐφάμιλλε, διαζῶν ἐλευθέρως καὶ ἀπλότῃ θεία, στοχάζῃ περὶ ἡμῶν ἀπὸ τῶν οἰκείων, ὡς εἰπεῖν, τεκμαιρόμενος· τῆς δ' ἡμετέρας ἐκ διαμέτρου κομιδῆ διημάρτηκας. Πολιτικὸν γὰρ

Περιλαμβάνεται ἐν φ. 194β τοῦ Ὁξωνιακοῦ κώδικος Misc. 242, (A) καὶ ἐν τῷ κώδικι Βιέννης Ρηιλ. 342, φ. 137β—138β (B).

Ἐπιγραφὴ : «Τῷ μητροπολίτῃ κυζίκου» B: «Νικήτα μαῖστορος τῷ μητροπολίτῃ κυζίκου A.

1. καὶ μῦθος B : καὶ θῦθος A. 3. ἀντίδακρύων B : ἀντίδακρύων A. 4. ἠριδανὸν B : ἰορδάνην A. ἕς B : εἰς A. 5. οὐκ B : οὐκ' A. 7. κελτικῆς A : λεκτικῆς B. 8. ἔροιο B : ἔροιο A. λεπτῆς A : λεπτῶς B. 9. διαπλάσεως B : διαπλάσματος A. ῥημάτια B : ῥήματα A. 10. ἀκούων A : ἀκούοντα B. 11. εἰρωνεύεται B : ἡρωνέβεται A. λόγια—φαίνεται A : λείπουσι B. 13. γράμμα A : γραμμα B. ἀναγνόντες B : ἀναγνῶντες A. 14—16. ἡσυχίας-ἡμῶν B : λείπουσιν A. 17. θεία B : θεία A. 18 οἰκεῖων B : οἰκίων A. 19 κομιδῆ A : κομιδὴ B.

ἴσως εἶπερ ἔγραψας καὶ τῶν κοινῶν ἀντιποιησάμενον ἢ σπουδαῖον τὰ τοιαῦτα γενέσθαι ποτέ; διήμαρτες ἂν οὐδαμῶς [ὡς] εἰκός. Ἰσχυίαν μὲν γὰρ ἀσπασάμενον ἢ φιλοσοφίαν, ὡς φῆς, ἀγνοῶ πῶς ἢ πότε τεθέακας, τῆς δὲ νῦν προσούσης ταύτης μω-
 5 νώσεως ἢ ἐρημίας, χροὶ λέγειν, τίς χάρις ἢ ἔπαινος, ἃ καὶ μὴ βου-
 λομένοις οἷς οἶδεν ὁ πάντα εἰδὼς τρόποις ἡμῖν ἐπῆλθε καὶ προ-
 γένητο, πλὴν εἰ μὴ τῷ λέγειν ἐθέλειν καὶ πιθανῶς κατασκευάζει
 δοκεῖ, τὴν ἀποδοχὴν τοῦ πράγματος ἐπαινοῦντι μόνον καὶ τὴν πρό-
 θεσιν. Αὐτὸς δὲ συνήθει στοργῇ πρὸς ἡμᾶς διακείμενος ἐξαίρει
 τὸ ἐθέλεις τὰ καθ' ἡμᾶς καὶ ἀγάπη φρωδόμενος κατηγορεῖς ἡμῶν ὡς
 οἷά τινος ἀτικῆς εἰρεσιώγης ἢ μὴ φερώμεθα. Ἀντὶ δὲ τῶν ἀποστα-
 λέντων κηρῶν ἄκηράτοις σοὶ τὴν τιμίαν ἀγασθῆναι ψυχὴν παρὰ τῆς
 μακαρίας φωταγωγίας εὐχόμεθα, μύρου δὲ νοητοῦ ἀντιλαμβάνεσθαι
 διηγεκῶς ἀντὶ τῶν ἀλειπτῶν. Πλὴν, ὡς ἔοικε, τῆς καθ' ἡμᾶς ἐρημίας
 5 καταστοχασάμενος ἔπεμφας ταῦτα καὶ εἰς τὸν θεῖον καὶ παρ' ἡμῶν
 νῦν δομηθέντα ναόν. Ὁλόκληρος δ' ἂν σοὶ γέγονεν ἢ φωταγωγία καὶ
 ἢ θυσία θεόληπτος καὶ τὸ ἔλαιον πέμφαντι οὐ μᾶλλον ἀπορεῖ τοῦτο
 τὸ δύστηνον καὶ ἀκοινώνητον γήδιον.

2. γενέσθαι ποτέ A: γενέσθαι ποτε B. 2. διήμαρτες ἂν οὐδαμῶς
 εἰκός B: διημάρτανες γὰρ εἰκότως οὐδαμῶς A.β—4. Ἰσχυίαν-τεθέα-
 κας B: λείπουσιν A. 4. φῆς B. 6. οἷς οἶδεν A: ὡς οἶδας B. 7: ἐθέλειν
 B: ἐθέλεις A. 8. δοκεῖ A: δοκῆ συνήθει στοργῇ B: συνήθειστος
 χῆ A. 11. οἷά τινος B: οἷα τινός A. 11. φερώμεθα (ἴσως ἀρχῆ-
 θεν φερώμεθα) B: φερόμεθα A. σοῦ A: στον B. 12. ἀγασθῆ-
 ναι A: ἀγαθῆναι B. 13—14. μύρου—ἀλειπτῶν B: λείπουσιν A.
 16. δ' B: λείπει A. Τὸ «γέγονεν» ἔχει καλῶς. Ὁ παρακείμενος
 μετὰ τοῦ «ἂν» δὲν εἶνέ τι ἀσύνηθες παρὰ τοῖς Βυζαντινοῖς. Ἴδε
Κόντον ἐν τῇ περιοδικῇ Σωκράτει σ. 316 κ. ἐ. 17. ἔλαιον B:
 ἔλεον A.